

Diversi Tractatvs

Coloniae Agrippinae, 1629

Dvbia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61359)

MAXIMILIANVS DEI
gratia Comes Palatinus Rheni
Vtriusque Bavariae Dux.

Nobiles, Clariss. & Amplissimi
viri, Nobis sincere Dilecti: Oc-
currunt nobis in causa quarundam
maleficarum foeminarum, quo ad
processum iudicarium contra illas
informandum, aliquot dubitatio-
nes ex iure decidenda: igitur no-
bis fuit visum facti speciem exacte
descriptam, vna cum deductione ra-
tionum in vtramque partem allata-
rum, nec non quaestiones aliquot in
eadem materia ex iure determinandas
ad vos transmittere, benignè requi-
rentes, vt ista omnia maturo iudicio
& consilio vestro collegialiter pon-
derare, & quid vobis de illis videar-
tur, sententiam vestram vna cum al-
legationibus iuris latius deductam
ad nos prima occasione perscribere
velitis. Praestabitis nobis eo ipso
rem gratam, quam remunerari con-
digne haud erimus immemores.
Vobisq; vicissim fauorem & bene-
uolentiam pollicemur, Valere. Datū
Plumier, I. mensis Iunij Anno 1601.
Nobilib. Clariss. & Ampliss. viris nobis sin-
cere Dilectis Professoribus iuris vni-
uersitatis Paduana.

Padua.

D V B I A.

- 1 An denunciatio plurium per se sit suffi-
ciens indicium ad torturam absque
alijs indicijs aut adminiculis?
- 2 An inimicitia denūciantium erga de-
nūnciatos debeat plene probari per

- 3 An denūciantes debeant esse contriti,
sicuti quidā volunt, cū hoc iure nō sit
expressum, & sagax rarissime peni-
teant?
- 4 An ea, quae de iure, & Constat. Caroli-
na art. 31. requiruntur in denuncia-
tione vnius, requirantur etiam in
denūciatione plurium.
- 5 An denūciationibus infamium sit cre-
dendum in criminibus exceptis con-
tra personas bonae fama, & an duo-
rum, vel plurium infamium denun-
ciationes requirantur?
- 6 An vltra denūciationē plurium requi-
ratur diffamatio in exceptis, vt possit
procedi ad inquisitionem & torturā?
- 7 An satis sit denunciari aliquē, aut ali-
quā à pluribus quod ipsam viderint
in cōuentu & congregatione sagarū
ordine ad torturam, absque eo, quod
damna fecerit.
- 8 Quando sit talis denūciatio, quod hoc
aut illa persona intersuerit Conuen-
tibus sagarum, an requiratur specifi-
catio temporis & loci, vel vtrū suffi-
ciat generalis denūciatio plurium
absque eiusmodi circumstantijs ad
inquisitionem & torturam?
- 9 An in denūciatione plurium requira-
tur, quod quaelibet fecerit confessio
in tormentis, vel vtrum hoc solum
procedat in denūciatione vnius.
- 10 An in hoc crimine, aut alijs exceptis
admittantur testes singulares in cir-
cumstantijs, dummodo concordent in
effectu, substantia, & in fine, & an
eiusme-

- eiusmodi testes singulares, quando plures sunt, faciāt iudiciū ad torturā.
- 11 An mulier possit esse testis in causis criminalibus. & an ad confessionem duarum mulierum procedi possit, siue ad torturam siue ad condemnationē.
- 12 An denunciations foeminarū tanto magis fidem faciant, quando non ad sunt testimonia virorū in contrariū.
- 13 An plurium Mirorennum denuncia- tio faciat indicium ad torturam.
- 14 An Verisimilitudo denunciationis ab vno tantū facta sit sufficiens admini- culum, vt possit procedi ad torturā.
- 15 An malefici denunciantes implicati etiā alijs criminibus, faciant indicium ad torturā, maxime quādo sunt plures.
- 16 An extraiudicialis reuocatio infirmet iudiciale, quod non amplius faciat indicium ad torturam.
- 17 Quando nihil inuenitur de instru- menti malefici, an denunciatio plu- rium per hoc elidatur, quod non am- plius sit indicium ad torturam.
- 18 An leuiores, & quae iudicia sufficiant ad torturam in criminibus exceptis.
- 19 An iudex propior & facilior debeat esse ad torturā in atrociorib. & occultis
- 30 An dignitas excuset à tormentis in hoc crimine.
- 21 An in atrocioribus maior debeat ad- hiberi tortura, quā in alijs crimini- bus, & cum saepe plerunque sint in- durata, & maleficio rasiurnitatis munita, qualis tortura in hoc crimi- ne maioris sit effectus.
- 22 Quoties possit eleuari reus, & quot possint dari ictus corde pro quolibet iudicio in corda, possit teneri eleuatus aduarius.
- 23 Et quid in vitroq; adsumit fieri possit
- 24 An nō possit iudex, cum videt esse reā induratam, aut ex alijs iustis causis desistere ab examine, & tortura, & per aliquot dies eam repetere.
- 25 Quid sentiendū sit de affusione aqua frigida intergum suspensū rei.
- 26 An, & quādo tortura ex primis indi- cijs repeti possit, maxime in hoc cri- mine, cum saepe plerunq; sint indura- ta & obstinata.
- 27 An in iure & legibus fundamentum habeat, quod quidam dicūt, torturā repeti debere vltra tertiam vicem, & an illa tres vices sint intelligenda de vna die, vel tribus diebus interpola- tis, & quid dicendū, si reus commississet tot delicta, quod examen vno die absoluti non posset.
- 28 An cōsuetudines locorū quoad modū tortura simpliciter sequenda sunt, cū magna sit differētia personarū, iudi- ciorū, criminum, ita quod nō sēper vno, & eodē modo possit procedi, & ca- sus causa, & genera tormentorum sine lege, sine consuetudine determinari nequeant.
- 29 An etiam iudicibus inferioribus à su- periore modus tortura praescribi possit
- 30 An sit danda copia iudiciorū, & pro- cessus informatius in criminibus a- trocioribus, seu exceptis, vel an suffi- ciat iudicia à iudice reo proponi eum, que in continenti cum suis defensio- nibus oretenus audiri, cum isto modo melius possit haberi veritas.
- 31 An sint concedendi aduocati in atro- cioribus, cum soleant ex hoc rei magis indurari, & instigari ad negandum?

Marci Ant. Peregr.

An Confrontatio sagarum, qua vt plurimum solent esse prone ad reuocandum, sit consultae

SERENISS. MAXIMILIANO Com. Palatino Rheni vtriusque Bauaria Duci.

AD singula Sereniss. Celitudinis tuae postulata, Nos sacri Collegij Patauini Iurisperiti, rebus pro virili nostra collegialiter examinatis, quae sequentur, vnanimi consensu respondemus: Tibi vero interim, quippe Principi religiosissimo. & inter alios eminentissimo, cum nostrae operam, tum maximè quam debemus obseruantiam, propensamque voluntatem, pari consensione deferentes. Atque à Deo scelicia omnia precantes manus ex animo osculamur. Datū Patauij 6. Idus Ian. 1602.

Prior & Doctores Sacri Colleg. DD.

Iuristarum Paduae.

SVMMARIA.

- 1 Denunciatio plurium, de per se, an sit sufficiens indicium ad torturam.
- 2 Denunciatio vnius tantum, an sit sufficiens indicium ad torturam. Reus de se confessus potest interrogari de sociis in criminibus exceptis, magis crimen est de criminibus exceptis.
- 3 Nominatio sola vnius rei confessi, non facit indicium ad torturam contra nominatum.
- 4 Testis vnicus infamis infamia iuris etiam in exceptis non facit indicium ad torturam, nisi alia accedant ad minicula.
- 5 Nominatio rei confessi de aliquo in socium criminis facit indicium ad inquirendum & ad retinendum eius

personam, in criminibus exceptis, secus tamen in non exceptis.

- 6 Nominatio plurium reorum de se ipsis confessorum, an sufficiat ad torturam contra nominatum in exceptis, & in non exceptis.
- 7 Testes vbi inhabiles sunt, an numerus suppleat fidem. Numerus an suppleat fidem plurium testium inhabilium. ibid.
- 8 Denunciatio plurium criminis de se ipsis consuetum, facit contra nominatos fidem ad torturam.
- 9 Numerus supplet fidem in testibus.
- 10 Testes plures licet infames in criminibus exceptis faciunt fidem ad torturam.
- 11 Rei confessi nominatio de alio correo facit indicium, accedentibus aliis coniecturis.
- 12 Indicia plura etiam remota sufficiunt ad torturam.
- 13 Singula quae non possunt, multa coaceruata iuuat improbarionibus, quae diriguntur ad vnum certum finem.
- 14 Rei plures de se confessi nominantes aliquem correum probant, secundum aliquos ad illius condemnationem. Sed illorum opinio communiter improbatur.
- 15 Testes alias inhabiles & non integri, quamuis plures, non sufficiunt ad condemnationem ordinariam.
- 16 Testes inhabiles recepti in criminibus occultis & exceptis, non tamen sunt omni exceptione maiores.
- 17 Testes si habiles essent, qui facerent fidem ad condemnationem, si inhabiles sint, prosunt ad torturam. Et vbi si habiles essent ad torturam tantum sufficerent: si inhabiles sunt prosunt ad inquirendum.